

Модерним језиком речено, Дамокло је био полтрончина на двору Дионисија I (4. век пре Христа), и на неки начин његова вечита опозиција. Често је заједљиво спочитавао газди Дионисију уживање у власти. Изазван Дамокловом заједљивошћу, Дионисије му омогући краљевање на један дан, и усред краљевске вечере, Дамокло примети над главом мач окачен о коњску струну. Овиме је Дионисије желео да му дочара ризик владања. Од тада Дамоклов мач представља симбол латентне, али озбиљне опасности.

Сетисмо се, како то нама и доликује у минут до дванаест, да се ових дана навршава 100 година од ослобођења Старе Србије вишевековног турског ропства. Многи су животи положени на олтар отаџбине, ради овог узвишеног циља. Но, како нисам историчар, а како се српски историчари (част изузецима) и нису претргли у проучавању овог, можда најзначајнијег момента у целокупној нашој историји, и како су одмах након тог момента наступили трагични догађаји по наш народ, неретко уз губитке милиона душа, а повремено и уз губитак саме државе, покушаћу са позиције лаика 21. века да сагледам где се ми данас налазимо. Да видимо где су и да ли су достојни, потомци ђенерала Боже Јанковића, Степе Степановића, Михаила Живковића, краља Петра...

Ових дана, век након стицања слободе, у неким медијима, како се то модерно каже „из региона“, појавиле су се неке изјаве, које нису привукле пажњу наше јавности, а таман посла на пример нашег МИП-а, а прилично су интересантне. Појавиле су се дан за даном и то овим редом:

Вест прва: 9. октобар: Саљи Бериша, председник албанске владе, прима делегацију Марока и моли Мароканце да признају тзв. "републику Косово", што би охрабрило и друге арапске земље.

Вест друга: 10. октобар: турски премијер, Реџеп Тајип Ердоган изјављује да су интереси Бошњака интереси Турске. О Босни коју му је Алија оставио у аманет је говорио нешто раније.

Вест трећа: 11. октобар: Као вишња на торти, док ово пишем председник ДПС, а док ово читамо вероватно већ и по n-ти пут председник или премијер Црне Горе, шта год, Мило

Пише: Александар Б. Ђикић
среда, 17 октобар 2012 14:46

Ђукановић, оптужује црногорску опозицију да се ни мање ни више него залаже „за Велику Србију“!

Само ова три дана, и само ове три кратке новинске вести су довољне да без претераног ангажмана познавалаца историје Срба схватимо у каквим се историјским дубинама налазимо, само 100 година од изласка из вековног ропства. Само ове три новинске вести су довољне да се не мора елаборирати: ни албанска голгота, ни Кајмакчалан, ни Конкордатска криза, ни грађански рат 1941-45, ни Шумарице, Јасеновац или Сремски фронт, ни предаја вековне државе у руке бравара без родослова, ни насељавање стотина хиљада нових суграђана са албанских гудура, ни елиминисање српске интелигенције и писмености, ни институционално парчање Србије, ни Вуковар, ни Книн, ни Сарајево, ни Клечка, ни Жуте куће, ни инсајдери, ни аутсајдери, а да бисмо јасно могли схватити сопствени поражавајући положај.

Скоро свакодневно, а неретко и више пута дневно, са разних меридијана нам стижу пацке, да смо овакви или онакви, али углавном да смо екстремно лоши. Са друге стране, све оно што се нама замера, нашим комшијама се обилато толерише, охрабрује, дозвољава, финансира, омогућава, и то неретко са симпатијама. Са разних меридијана, али богами и све више и чешће и од наших истакнутих мислилаца, професора, па чак и институција које финансира држава. Таквих је примера много, за овако кратак текст.

Сто година под Дамокловим мачем

Пише: Александар Б. Ђикић
среда, 17 октобар 2012 14:46

Сто година под Дамокловим мачем

Пише: Александар Б. Ђикић
среда, 17 октобар 2012 14:46

